

Sygn. akt. III RC 78/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2013 r.

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Bogna Witek

Protokolant starszy sekretarz sądowy Mariola Strąk

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2013 r. w Kędzierzynie - Koźlu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej K. D. reprezentowanej przez I. D.

przeciwko D. D.

o podwyższenie alimentów

1. zasądza od pozwanego D. D. tytułem alimentów na rzecz małoletniej powódki K. D. ur. (...) alimenty w kwocie po 1500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) miesięcznie, płatnych z góry do rąk matki małoletniej powódki I. D. do dnia 20-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 23 września 2013r., a to w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Kędzierzynie - Koźlu dnia 01.06.2009r. w sprawie RIII C 55/09,

2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

3. odstępuje od obciążania powódki kosztami postępowania w sprawie w zakresie w jakim powództwo oddalono, które w tej części poniesie Skarb Państwa,

4. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem należnej opłaty sądowej oraz kwotę 6 zł (sześć złotych) za klauzulę wykonalności,

5. wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 78/13

UZASADNIENIE

do wyroku Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 23 września 2013 roku

5 lutego 2013 roku wpłynął do tutejszego Sądu pozew małoletniej K. D. reprezentowanej przez I. D. przeciwko D. D. o podwyższenie alimentów z dotychczasowej kwoty 1.000 zł./miesięcznie do kwoty 2.500 zł./miesięcznie, płatnych z góry, do 20-go dnia każdego miesiąca, do rąk przedstawiciela ustawowego I. D., z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. Obok tego strona powodowa zażądała od pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podano, że wyrokiem z dnia 19 listopada 2001 roku Sąd Okręgowy w Opolu, sygn. akt I RC 880/01, zasądził na rzecz małoletniej K. D. od D. D. alimenty w kwocie 700 zł./miesięcznie. 1 czerwca 2009 roku, przed Sądem Rejonowym w Kędzierzynie-Koźlu, strony zawarły ugodę sądową zwiększając kwotę alimentów do wysokości 1.000 zł./miesięcznie, sygn. akt RIII C 55/09.

Od czasu zawarcia powyższej ugody koszty utrzymania małoletniej K. D. znacznie wzrosły. Koszt zaspokojenia jej potrzeb mieszkaniowych wynosi obecnie 230 zł./miesięcznie, koszt wyżywienia 400 zł./miesięcznie, wydatki na kosmetyki i środki czystości-od 50 do 100 zł./miesięcznie, wydatki na rozrywkę- od 80 do 100 zł./miesięcznie itd. Całość jej usprawiedliwionych potrzeb wynosi 4.650 zł./miesięcznie. Pozwany poza uiszczaniem alimentów, nie partycypuje w pozostałych kosztach utrzymania córki. Tymczasem jej potrzeby, które wynikają m.in. z jej dorastania i efektywnego kształcenia się, rosną, co sprawia, iż powinien on wspierać ją adekwatnie do jej potrzeb oraz swoich możliwości.

Pozwany pracuje na stanowisku lekarza wojskowego w Danii. Pozostaje w związku małżeńskim. Jego małżonka pracuje także na terytorium Danii, wykonując zawód pielęgniarki. Poza małoletnią K. D. pozwany nie ma nikogo na utrzymaniu. Z powodu wyjazdu za granicę nie uczestniczy on w jej wychowywaniu. Zajmuje się córką tylko w okresie wakacji(10-14 dni). Wysokość zarobków, które uzyskuje, uzasadniają zdaniem strony powodowej zwiększenie wysokości jego udziału w kosztach utrzymania córki, zwłaszcza, że jej matka ma na utrzymaniu jeszcze drugie małoletnie dziecko.

W trakcie posiedzenia Sadu w dniu 24 czerwca 2013 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Uzasadniając swoje stanowisko procesowe podał, że wbrew opinii strony powodowej jego sytuacja zarobkowa nie jest na tyle dobra, aby sprostać oczekiwaniom finansowym strony powodowej. Koszty jego utrzymania za granicą są wysokie, zaś jego możliwości zarobkowe nie zwiększyły się w ostatnim czasie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny;

Ugodą sądową z dnia 1 czerwca 2009 roku, zawartą przed Sądem Rejonowym w Kędzierzynie-Koźlu, sygn. akt RIII C 55/09, D. D. zobowiązał się płacić tytułem alimentów na rzecz małoletniej K. D. kwoty po 1.000 zł./miesięcznie, płatne z góry, do rąk przedstawiciela ustawowego I. D., do 20-go dnia każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 1 czerwca 2009 roku, a to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 19 listopada 2001 roku, sygn. akt I RC 880/01.

Dowód: uгода sądowa w sprawie RIII C 55/09 z dnia 1 czerwca 2009 roku –k.53

Małoletnia K. D.miała w toku poprzedniej sprawy alimentacyjnej 10 lat i uczęszczała do czwartej klasy szkoły podstawowej. Uczęszczała również na dodatkowe zajęcia z języka angielskiego. Zamieszkiwała wspólnie z matką I. D., jej partnerem życiowym J. C.oraz małoletnim bratem w lokalu mieszkalnym, należącym do jej matki. Miała w nim pokój przeznaczony na jej potrzeby, z którym okresowo dzieliła się z bratem. Jej wydatki na odzież wynosiły w tym czasie około 200 zł./miesięcznie. Wymagała również dodatkowej nauki z języka angielskiego-160 zł./miesięcznie.

I. D. zarabiała w tym czasie około 60.000 zł/rocznie.

Dowód: zeznania I. D. –k.82-83

D. D. miał wówczas 37 lat i pracował w Danii w charakterze lekarza za wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości około 24.000-24.500 koron duńskich. Poza wynagrodzeniem zasadniczym pobierał również dodatkowe wynagrodzenie z tytułu dyżurów w helikopterze ratunkowym(10 dyżurów w ciągu roku, płatnych po około 3.000 koron duńskich). Zamieszkiwał wówczas z małżonką M. D. (1) i jej córką. M. D. (1) rozpoczęła w tym czasie pracę zarobkową w charakterze pielęgniarki za wynagrodzeniem w wysokości 18.000 koron duńskich.

Dowód: zeznania D. D. –k.83-84

Małoletnia K. D. ma aktualnie 14 lat. Dwa lata temu została zdiagnozowana u niej somatotropowa niedoczynność przysadki mózgowej, co wpływa na jej przyśpieszony wzrost. Obecnie wzrasta około 8-9 cm rocznie. Wcześniej wzrastała około 2 cm rocznie. W skład jej kosztów utrzymania wchodzi: odzież-250-300 zł./miesięcznie, dodatkowe zajęcia z języka angielskiego w wymiarze dwóch godzin tygodniowo-100 zł. oraz z języka niemieckiego w wymiarze godziny tygodniowo-45 zł. Ponadto uczy się jazdy konnej-35 zł./tydzień oraz dodatkowe zajęcia indywidualne-60-70 zł./miesiąc., rozrywka -150 zł./miesięcznie, podręczniki szkolne-370 zł., wycieczki szkolne-40 zł./miesięcznie. Co roku nabywa strój do jazdy konnej za 1.000 zł. Lek przeciwtrądzikowy-120 zł./miesięcznie, leczenie somatotropowej niedoczynności przysadki mózgowej-70 zł., fryzjer-35 zł./miesięcznie, korzystanie z usług kosmetyczki-50 zł./miesięcznie, kosmetyki -200 zł./miesięcznie. Jest również leczona ortodontycznie. I. D. nabyła dla niej aparat ortodontyczny za kwotę 1.500 zł. Zapłaciła również za odcisk zgryzu-90 zł. oraz zdjęcie rentgenowskie uzębienie-40 zł. Jej potrzeby w zakresie wyżywienia nie zwiększyły się.

Małoletnia powódka utrzymuje kontakt telefoniczny z ojcem. Raz w roku wyjeżdża do Danii na wakacje na okres około tygodnia albo spotyka się z ojcem w Polsce. Spotykają się również w razie okazjonalnych przyjazdów D. D. do Polski. Otrzymuje od ojca prezenty z okazji urodzin i świąt.

I. D. pozostaje w związku partnerskim z J. C.. Zamieszkują wspólnie z małoletnią K. D. i jej przyrodnim 4-letnim bratem M. D. (2). J. C. uzyskuje zarobek w wysokości 7.500-8.000 zł./miesięcznie. I. D. pracuje w Wojewódzkim Ośrodku Medycyny Pracy w O. za wynagrodzeniem w wysokości około 3.900 zł./miesięcznie. Poza tym prowadzi gabinet lekarski, osiągając z tego tytułu około 4.000-5.000 zł./miesięcznie.

Mieszkają w domu jednorodzinnym K., którego koszt utrzymania wynosi około 800-900 zł./miesięcznie. Na jego budowę I. D. zaciągnęła wraz z J. C. kredyt bankowy, którego rata wynosi 2.100-2.300 zł./miesięcznie. Pozostaje właścicielem lokalu mieszkalnego, w którym wcześniej zamieszkiwała wraz z rodziną. Obecnie zamieszkuje w nim jej siostra, które ponosi koszty eksploatacji związane z jego użytkowaniem.

W przeszłości małoletnia uczestniczyła w konnych obozach letnich i zimowych. Koszt zimowego obozu konnego wyniósł-950 zł., natomiast letniego obozu konnego-2.000 zł. Około 100 zł. wydała również na dodatkowo lekcje indywidualne na obozie. Co roku wyjeżdża wraz z matką oraz jej partnerem na wakacje i małoletnim bratem na wakacje. Do ukończenia 14 roku życia koszt ten wynosił około 2.700 zł. rocznie. Obecnie koszt wyjazdu wakacyjnego małoletniej wynosi 4.400 zł. W ciągu roku wyjeżdża również na inne wyjazdy wypoczynkowe: weekend majowy 2013 roku-1.100 zł., weekend sierpniowy-400 zł., w listopadzie 2012 roku-2.779 zł., a ponadto wyjazd na narty do Włoch-3.270 zł., wyjazd weekendowy na narty-440 zł. W związku z nauką narciarstwa wymaga nabycia specjalistycznych butów za 300-400 zł. raz 3 lata, nart-600 zł. na 3 lata, kasku-160 zł. również raz na 3 lata, odzieży termicznej-200 zł. w roku.

W 2010 roku I. W. poniosła koszt urządzenia pokoju małoletniej K. D.. Wynajęła do tej czynności architekta wnętrz, którego wynagrodzenie wyniosło 2.100 zł. Prace wykończeniowe pokoju wyniosły 7.000 zł, meble-10.000 zł., dodatki-2.600 zł.

Dowód: oświadczenie (...) Bank (...) S.A. w W.

zeznanie podatkowe za 2012 rok -k.42-52

odpis księgi wieczystej -k.53

zaświadczenie o zarobkach J. C.-k.54

zeznania I. D. -k.82-83

D. D. ma obecnie 41 lat i nadal pracuje w Danii w charakterze lekarza. Jego wynagrodzenie nie uległo istotnej zmianie. Nie uległa jego sytuacja rodzinna oraz zarobki jego małżonki. Zamierza w następnym roku zmienić miejsce pracy ze

szpitala oddalonego od miejsca zamieszkania o 105 km w jedną stronę (dotychczas 55 km.). Nie będzie mógł wówczas świadczyć dyżurów w helikopterze ratunkowym. Jego małżonka dojeżdża do pracy 30 km w jedną stronę. Łącznie na paliwo wydają około 3.000-3.500 koron duńskich/miesięcznie.

Wspólnie z małżonką jest współwłaścicielem w udziale 1/10 zabudowanej nieruchomości gruntowej. Pozostały udział należy do innego podmiotu. Z tytułu nabycia prawa do tej nieruchomości zaciągnął kredyt, który spłaca za ratą w wysokości 4.000 koron duńskich/miesięcznie. Całość kredytu stanie się wymagalna w 2025 roku. Ponosi koszt utrzymania nieruchomości wspólnej w wysokości -7.395 koron duńskich/miesięcznie, opłaty eksploatacyjne w postaci wywozu śmieci i dostępu do wody-700 koron duńskich, energii elektrycznej-600 koron duńskich, energii gazowej-500 koron duńskich, telewizji z internetem-700 koron duńskich. Opłaca również podatek od nieruchomości w wysokości 250 koron duńskich miesięcznie. Zaciągnął również kredyt na zakup samochodu o racie 8.000 koron duńskich. Całość kredytu stanie się wymagalna w 2016 roku. Przeglądy samochodowe-500 koron duńskich miesięcznie oraz ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych 750 koron duńskich

Razem z żoną korzystają z telefonów komórkowych-250 koron duńskich miesięcznie. Pozostają członkami związków zawodowych, uiszczając składki na ten cel-łącznie 1.500 koron duńskich miesięcznie. Ponosi również koszt nabycia żywności-5.000 koron duńskich miesięcznie.

W 2013 roku wraz z rodziną był na tygodniowym urlopie we Włoszech, którego koszt wyniósł 9.500 koron duńskich.

Jest właścicielem dwóch samochodów osobowych: M. z 2005 roku oraz H. z 2011 roku

Dowód: zaświadczenie o zarobkach D. D. -k.55-60

zaświadczenie o zarobkach M. D. (1) -k.61-65

zeznanie podatkowe -k.66-73

umowa o zatrudnienie i kształceniu zawodowym D. D. -k.74-81

Sąd zważył, co następuje;

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Podniesione przez stronę powodową żądanie zmiany wysokości należnych jej świadczeń alimentacyjnych swoją podstawą prawną znajduje w treści art. 138 ustawy z dnia 25 lutego 1964r.-Kodeks rodzinny i opiekuńczy(Dz. U. Nr 9, poz. 59 ze zm.-dalej "k.r.o."). Przepis ten stanowi, iż: » W razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego «. Celem analizy, czy przedmiotowa przesłanka- zmiany stosunków- miała miejsce, Sąd na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, poddał rozważeniu sytuację materialną i osobistą strony powodowej oraz pozwanego, jak również zmiany w nich zachodzące w okresie od ustalenia wysokości dotychczasowych świadczeń alimentacyjnych do czasu wyrokowania w niniejszej sprawie, kierując się w tej mierze obowiązującymi przepisami prawa. W myśl art. 133 § 1 k.r.o. » Rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania «. Powyższy przepis nie zawiera wyczerpującej regulacji obowiązku alimentacyjnego rodziców wobec dziecka. Znajduje on doprecyzowanie w art. 135 § 1 k.r.o., który stanowi, iż zakres świadczeń każdego z rodziców wobec dziecka zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, a nadto kształtowany jest wedle ich możliwości zarobkowych i majątkowych, przy czym obowiązany swój obowiązek alimentacyjny względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może częściowo lub w całości spełnić poprzez osobiste starania o utrzymanie lub wychowanie dziecka (art. 135 § 2 k.r.o.). Jako że małoletnia K. D. nie posiada zdolności do samodzielnego utrzymania się, co wynika przede wszystkim z braku po jej stronie jakiegokolwiek majątku oraz wieku, należało przejść do zagadnienia zakresu świadczenia przysługującego

jej w stosunku do pozwanego przy uwzględnieniu czasu, który upłynął od chwili orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej.

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96§1 k.r.o.: » Rodzice wychowują dziecko pozostające pod ich władzą rodzicielską i kierują nim. Obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień «. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (dostęp do kultury), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według jego zdolności oraz rozrywkę i wypoczynek. Każde dziecko bezwarunkowo przy tym musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji. Biorąc pod uwagę przywołane wyżej wskazania, Sąd przeszedł do oceny podstaw, na podstawie których zostało oparte żądanie pozwu.

Przeprowadzona przez Sąd analiza usprawiedliwionych potrzeb strony powodowej nie uzasadnia żądania pozwu w istotnej mierze. W pierwszy rzędzie należy wskazać, iż nie mogą wpływać na wysokość świadczeń alimentacyjnych koszty, które na rzecz małoletniej K. D. poczyniła jej matka w przeszłości, przekraczając wymiar przysługującego jej świadczenia. Alimenty, co do zasady, służą bowiem zaspokojeniu potrzeb bieżących. Liczne wydatki I. D. należą tymczasem do kategorii środków utrzymania, które zostały dostarczone w warunkach art. 140 k.r.o. Ograniczona jest również dopuszczalność dochodzenia alimentów za czas przed wniesieniem pozwu- art. 137§2 k.r.o. Stanowisko to dotyczy przede wszystkim kosztów urządzenia pokoju małoletniej K. D., nabycia aparatu ortodontycznego itd. Wydatki te zostały poczynione z uwagi na dobrą sytuację finansową matki małoletniej, stąd nie domagała się ona w imieniu córki przed ich poczynieniem zwiększenia kwoty alimentów od pozwanego, co byłoby zachowaniem modelowym. Ich poczynienie, na co zwrócono uwagę już wyżej, nie może jednak wpływać na kwotę alimentów na przyszłość. Należą one do sfery roszczenia regresowego, które może być dochodzone w odrębnym procesie.

Tymczasem przechodząc do dalszych rozważań, Sąd podzielił żądanie pozwu co do kwoty 500 zł./miesięcznie. Upływ czterech lat od ustalenia wysokości dotychczasowych alimentów oraz zmiany zaistniałe w życiu małoletniej K. D. przekonują, iż zakres jej obecnych potrzeb jest wyższy niż wcześniej, aczkolwiek potrzeby te nie są na tyle szerokie, jak chce to widzieć strona powodowa. Nie można zgodzić się w szczególności z bardzo wysokimi kosztami zapewnienia małoletniej K. D. wypoczynku. Koszty jej utrzymania w tym zakresie są nieproporcjonalne do reszty jej usprawiedliwionych potrzeb. Wynikają one nie tyle z potrzeb małoletniej, lecz z wysokiej stopy życiowej jej matki oraz jej partnera życiowego. Nie odpowiadają one jednakowoż modelowi konsumpcji pozwanego, który tylko raz w roku udaje się na wakacje. Dziecko ma prawo do równej stopy z rodzicem. Nie znajduje jednak uzasadnienia założenie, które sprowadza się do zapewnienia małoletniej znacznie szerszego zakresu prawa do wypoczynku niż pozwanemu. Niewątpliwie prawo do wypoczynku jest istotnym dobrem, lecz w przypadku małoletniej strony powodowej przekracza ono, w ocenie Sądu, zakres usprawiedliwionych potrzeb. Prawo do wypoczynku będzie w pełni zagwarantowane, gdy zostanie utrzymane na dotychczasowym poziomie. Nie ujawniły się bowiem żadne okoliczności, które wymagałyby zwiększenia jego zakresu, w szczególności fakt, iż matka małoletniej znajduje się obecnie w lepszej sytuacji finansowej nie może przesądzać o bezwzględnych wroście potrzeb w tym zakresie. Wydatki te, co trzeba podkreślić, nie są bowiem niezbędne, lecz są wynikiem znacznej poprawy sytuacji materialnej I. D..

Za zasadne Sąd przyjął natomiast wzrost kosztów utrzymania małoletniej K. D. w zakresie kosztów nauki języków obcych-420 zł./miesięcznie, odzieży-50-100 zł./miesięcznie, jazda konna-200 zł./miesięcznie oraz kosztów leczenia-190 zł./miesięcznie. Łącznie 860-910 zł./miesięcznie. Wydatki te zwiększyły się w toku ostatnich 4 lat albo powstały w tym okresie. Nie noszą one znamion zawyżenia ani nie były kwestionowane przez stronę pozwaną. Zaslugują one zatem na przymiot usprawiedliwionych. Wydatki na zakup żywności dla małoletniej nie zwiększyły się. Ponadto strona powodowa nie wykazała, aby uległy zmianie koszt zabezpieczenia jej potrzeb mieszkaniowych i

szkolnych, czy rozrywki . Samo wskazanie przez stronę powodową bez odniesienia tych kosztów do wcześniejszej ich wysokości, nie pozwoliło stwierdzić zakresu zmiany stosunków w tym zakresie.

W związku z ustaleniem kwoty usprawiedliwionych potrzeb małoletniej K. D., które wzrosły w okresie ostatnich 4 lat, należało przejść do zagadnienia możliwości poniesienia ich przez dłużnika alimentacyjnego.

Poddając pod rozważenie zarobkowe i majątkowe możliwości dłużnika alimentacyjnego należy zauważyć, iż możliwości te określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie.-tak Sąd Najwyższy uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNP 1988, nr 4, poz. 42. Pozwany zarabia miesięcznie około 24.000 koron duńskich. Dodatkowo również pobiera 30.000 koron duńskich/rocznie tytułem dyżurów medycznych. Łącznie 26.500 koron duńskich miesięcznie. W nadchodzącym roku zmieni miejsce pracy, co spowoduje, że utraci możliwość pełnienia dyżurów medycznych. Zamieszkuje wspólnie z małżonką, która pobiera wynagrodzenie w kwocie około 18.000 koron duńskich, oraz jej córką z wcześniejszego związku. Jego wynagrodzenie nie uległo istotnej zmianie w ciągu ostatnich 4 lat. Podobnie jak wynagrodzenie jego małżonki. Partycypuje w połowie w miesięcznych kosztach utrzymania miejsca zamieszkania, w których skład wchodzi: rata kredytu- 2.000 koron duńskich, koszty zarządzania nieruchomością wspólną- 3.698 koron duńskich, opłaty eksploatacyjne-1.250 koron duńskich, podatek gruntowy 125 koron duńskich, ubezpieczenie domu-75 koron duńskich. Pozostałe miesięczne wydatki to koszt wyżywienia na jedną osobę- 1.666 koron duńskich, korzystanie z telefonu komórkowego-125 koron duńskich, uczestnictwo w związku zawodowym-650 koron duńskich, rata kredytu za samochód-4.000 koron duńskich , paliwo-2.000 koron duńskich, ubezpieczenie samochodów-4.000 koron duńskich, podatek od posiadania samochodu-500 koron duńskich. Łącznie około 21.000 zł.

Dysponuje on zatem wolnymi środkami pieniężnymi, które może przeznaczyć na utrzymanie małoletniej córki. Pogląd ten znajduje oparcie tym bardziej, iż w tym roku wspólnie z małżonką poniósł koszt wyjazdu urlopowego w wysokości 9.500 koron duńskich.

Kierując się tymi faktami oraz okolicznością, iż małoletnia K. D. jest wciąż dzieckiem wymagającym w ograniczonym zakresie osobistych starań ze strony matki, Sąd przyjął, iż zwiększony zakres potrzeb strony powodowej pozwany powinien ponieść co do kwoty 500 zł. miesięcznie . W pozostałym zakresie powództwo jako niezasadne należało oddalić .

Na podstawie art. 98 kodeksu postępowania cywilnego w związku art. 22 kodeksu postępowania cywilnego, art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 2 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 r., Nr 167, poz. 1398), art. 13 oraz art. 77 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy, Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 zł tytułem należnej opłaty sądowej oraz kwotę 6 zł za klauzulę wykonalności.

W pkt 5 wyroku został nadany pkt 1 rygor natychmiastowej na mocy art. 333§1 pkt 1 k.p.c.